

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 75 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 129).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (*Alberti*): Dette Lovforslag gik i forrige Samling herfra til Landstinget i en Skikkelse, hvorom det høje Ting og jeg vare enige. I Landstinget naaede Forslaget forrige Rigsdagssamling ikke at komme til 2den Behandling. Det blev derefter ved denne Samlings Begyndelse paa ny forelagt i Landstinget i den samme Skikkelse, hvori det i forrige Rigsdagssamling havde forladt Folketinget, og der foreligger nu en Affattelse fra Landstingets Side, som i mange og til Dels meget væsentlige Punkter afviger fra den Skikkelse, hvori det er vedtaget tidligere her i Folketinget.

Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt og heller ikke tjene til at fremme denne Sags hurtige Behandling, om jeg vilde give det høje Ting en Oversigt over alle disse Uoverensstemmelsespunkter og udtale mig om min Stilling til hvert enkelt af disse. Det forekommer mig, at det, som nu maatte være Opgaven for dette høje Ting ved det foreliggende Lovforslags Behandling her, maatte være at søge saa vidt muligt at formindske Antallet af Uoverensstemmelsespunkter, saaledes at man paa alle de Punkter, hvor ikke afgørende principielle Hensyn forbyde det, kunde tiltræde den Affattelse, Forslaget har faaet fra Landstingets Side, hvorimod man naturligvis — deri vil jeg være enig med det høje Ting — paa adskillige dybt indgribende, principielle Punkter vil være nødsaget til at fastholde den Stilling, som

tidligere er indtagen i dette høje Ting. Det, som maa være Opgaven, synes mig at maatte være saa hurtig som muligt at kunne naa at bringe dette Lovforslag, hvis Vedtagelse for dette høje Tings Vedkommende i den foreliggende Skikkelse jeg anser for ganske umulig, tilbage til Landstinget, for at Forhandlingen med det høje Landsting kan fortsættes og forhaabentlig føre til et Resultat.

Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslags hurtige Fremme til det høje Ting.

Krabbe: De Bemærkninger, den højtærede Justitsminister just fremsatte, er jeg fuldstændig enig i, specielt Ministerens Bemærkninger om dette Tings Opgave med Hensyn til nærværende Sag paa det Standpunkt, vi nu have den. Jeg skal ogsaa kun fremsætte nogle faa Bemærkninger, fremkaldte ved, at jeg var Ordfører for et Afsnit af Lovforslaget forrige Gang, vi havde det til Behandling.

Jeg forudskikker den Bemærkning, at siden vi behandlede denne Sag, er der kommet et betydningsfuldt Moment imellem, idet vi have haft Valg til Folketinget. Med Hensyn til dette Valg kan man med temmelig Sikkerhed sige, at der fra Vælgernes Side ikke var noget *Forlangende* om at faa denne Reform, men paa den anden Side heller ikke nogen Modstand imod den. Der var i det hele taget et Ønske, uden nogen aktiv Begæring, om at faa denne Sag ført til en lykkelig Ende. Jeg tror, at ærede Kolleger ville fra deres Valgkredse stadfæste Rigtigheden af denne Erfaring. Og dette Forhold er ikke saa besynderligt, thi Flertallet af den brede Befolkning kommer jo kun ganske undtagelsesvis i Berøring med Retten, og da er det heldigvis Tilfældet, at den som Regel faar det Indtryk, at Retfærdighed bliver uddelt, og at Sagerne gaa deres gode, støtte Gang. At Stemningen har vist sig at være denne, giver en Fordel for den videre Behandling af Sagen. Vi have ingen Grund til at lade vor Iver kølne, fordi der ikke er fremtraadt noget aktivt *Forlangende* om Reformen; vi kende jo Manglerne ved den bestaaende Tilstand og haabe at kunne afhjælpe dem. Paa den anden Side ere vi fritagne for at arbejde under det Pres, som Tilværelsen